

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5813; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3764).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 240 af 2. juni 1951 om udførsel af smør samt svin og flæsk m. v. [af Carl Petersen m. fl.]

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 6103; fremsættelsen findes i tidenden sp. 4332).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Sønderup): Man bedes undskylde, at der i forbindelse med forarbejdet til forslag til lov om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk er indløbet en fejl, hvilket jeg gør opmærksom på. For at råde bod herpå var det nødvendigt at foretage enkelte rettelser. Det er jo meningen, at forbrugerne selv skal betale den stigning i mælkeprisen, der sker som følge af prisbindingernes bortfald, idet det hidtidige statstilskud på nogle og tyve millioner kroner altså fortsætter uændret.

Hvad angår det andet lovforslag, som er til behandling her, det forslag, som det ærede medlem hr. Carl Petersen m. fl. har stillet om fortsættelse af prisbindingerne for smør og flæsk, må jeg selvfølgelig fraråde dets vedtagelse. I tingets møde i onsdags gjorde jeg nærmere rede for grundene til, at tiden efter min opfattelse er løbet fra denne form for lovgivning, og for ikke at spille tingets tid med gentagelser skal jeg tillade mig at henvise til disse mine udtalelser ved den pågældende lejlighed.

Ordføreren for forslagsstillerne (Carl Petersen): Jeg tror, det er den almindelige opfattelse i store kredse af den danske befolkning, at den lovgivning, som er gældende, og som har til formål at holde priserne i ro på hjemmemarkedet, bør fortsættes. Det var derfor med meget tilfredshed, vi modtog det forslag om tilskud til nedsættelse af forbrugerpriserne på rugbrød og mælk, som den højtærede landbrugsminister fremsatte den 23. april, og som i princippet fastholdt de nugældende priser. Men lige så stor som

vor glæde var over denne fremsættelse, lige så stor var vor skuffelse, da ministeren nogle dage senere mødte med et omtrykt forslag, som i princippet fraveg den linie at holde priserne i ro. Nu har vi hørt den højtærede ministers forklaring derpå, at det første forslag beroede på en fejlekspedition. Det beklager vi virkelig meget. Regeringens hensigt blev helt klar, da den højtærede landbrugsminister sidste onsdag under den politiske debat meddelte tinget, at regeringen ikke agtede at fremsætte forslag til forlængelse af prisbindingslovene, de love, som man var enedes om ved påskeforliget i fjor. Denne afvisning var, som jeg allerede har gjort gældende ved fremsættelsen af forslaget om forlængelse af loven om udførsel af smør samt svin og flæsk m. v., årsag til, at mit parti tog initiativet til at fremsætte forslag om forlængelse af prisbindingslovene. Efter vor mening tjener det ikke noget sundt formål, at man lader priserne på hjemmemarkedet stige med alle de deraf kommende uheldige virkninger. De tusinder af arbejdere og tjenestemænd, der i foråret fik deres lønninger reguleret enten i henhold til de afsluttede overenskomster eller til den fornylig vedtagne ændring af lønningsloven, vil ikke kunne forstå, at man nu ad politisk vej gennem forhøjelse af priserne på de mest elementære livsfornødheder vil fratage dem en væsentlig del af de opnåede lønforbedringer. Og alle ved jo, at virkningerne på pristallet ikke vil udeblive, hvis priserne går i vejret. Det vil igen sætte den automatiske lønregulering i gang i uforødet omfang med den virkning, at prisniveauet bliver endnu højere. Det er uforståeligt, at regeringen, som ved enhver lejlighed fortæller, at dens politik går ud på at modvirke pristigningerne, i handling går den stik modsatte vej. Det må dog være klart for alle, at hvis de højere eksportpriser skal have lov til under alle omstændigheder at slå igennem på hjemmemarkedet, skrues prisniveauet op til gavn måske for enkelte, men til skade for de mange tusinder. Der er i landbrugskredse oparbejdet en stemning imod disse love, som er helt uforståelig. Når man tager landbrugets indtjeningsmuligheder i disse år i betragtning, kan man vist roligt sige, at dette erhverv ingen grund har til klage, når man ser på erhvervet som helhed.

Når det i forbindelse med disse prisbindingslove hævdes, at denne form for beskatning af landbrugserhvervet rammer alle, der er producenter af smør og flæsk, og dermed rammer det mellemstore og det mindre landbrug hårdest, så kan en sådan betragtning vel ikke helt afvises, når den bedøm-